

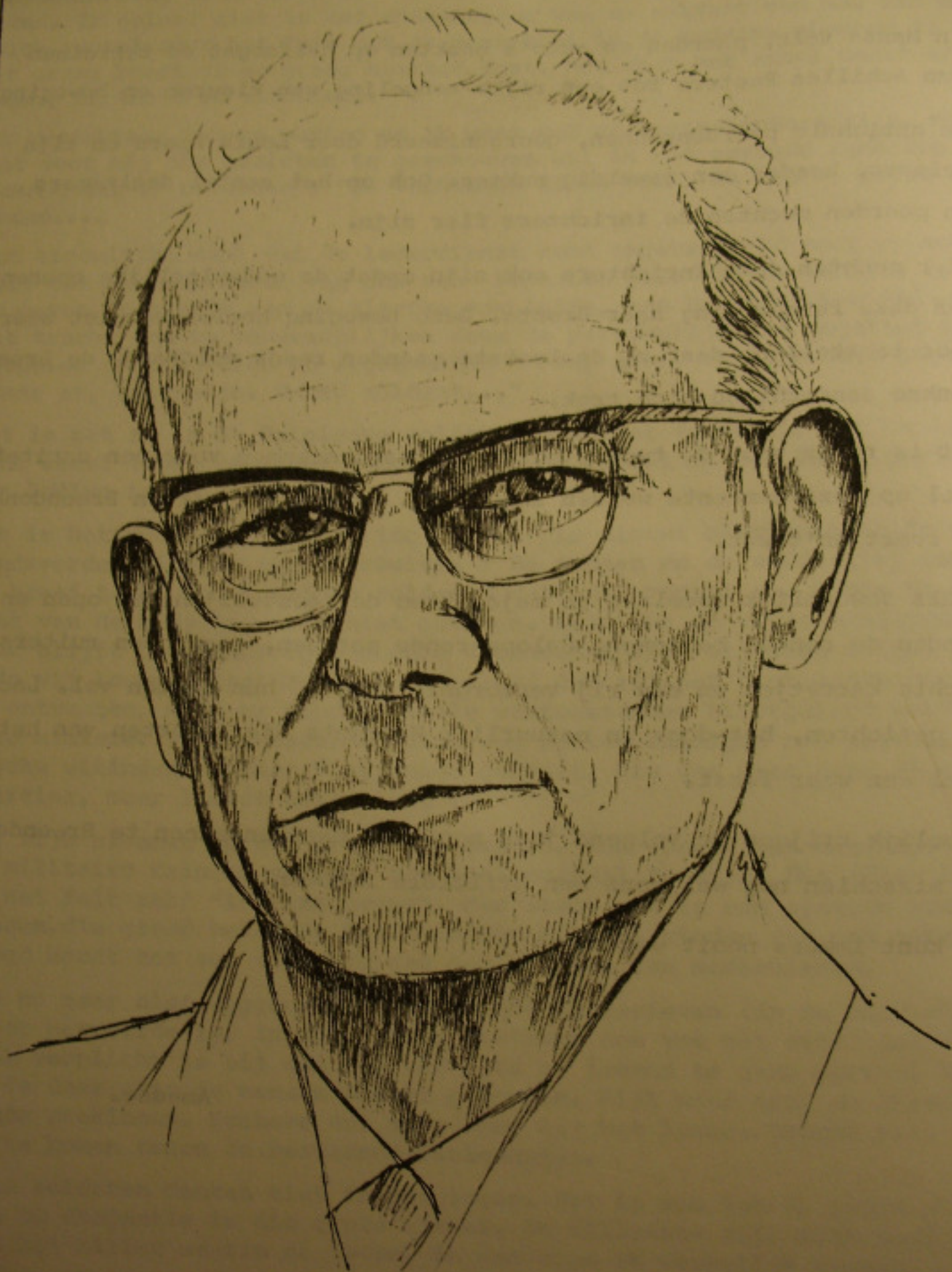
INHOUD

1. Van het Soldatenfron	
-Varia	
- 3 dagen-ers	
- nieuw opgeroepen	
- afzwaaiers	2
- Weetjes omtrent de dienstplichtwetten	3
- Onze soldaten schrijven	4
2. Paardenrennen	13
3. Maandelijks portretje : GUSTAAP STEVENS	14
4. Madame Butterfly	19
5. Een zomerse dag	21
6. Waar is de tijd ?	23
7. Schuin bekeken	25
8. Lezen met Ellos	27
9. Turnen met K.A.V.	28
10. Sportcocktail	29
11. Dagklepper	33
12. Ontspanning	37
13. Medewerkers	38

De gepubliceerde artikelen verschijnen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de inzenders.

Het gebruik van een pseudoniem is toegelaten in zover de steller ons bekend is.

Alle rechten inzake reproductie en vertaling voorbehouden.

GUSTAAF STEVENS

De zon schijnt ook door kleine vensters.

Weet je wat er nodig is om een echt goed maal te bereiden ?

Minder kip
Minder licht, minder zoetigheden.

Neem je bic en schrijf op
wat je nodig hebt als benodigheden :

Een goede gevulde maat menselijkheid en veel eenvoud
enkele grammen beschaving
om wat er in de wereld gebeurt aan liefdeloosheid
en een goed stuk berouw
om wat je zelf niet gedaan hebt.

Laat dit alles gaar worden
je weet : dat duurt en doet pijn
maar in de toekomst bestaat de kans dat wij een mens kunnen
aanbieden die smaakt en voedzaam is.

En vraagt iemand je wie dit recept bracht
zeg dan in alle eenvoud :
Staf Stevens.

Daar onze geestelijke leiding haar grootste hit "Humanæ Vitæ" slechts enkele jaren geleden gelanceerd heeft, was het woord geboortebeperving in Stevens' woordenboek nog niet opgenomen. Duw een beetje er kan nog altijd eentje bij : 7 lieve, dartelende sloebertjes zouden in de toekomst in binnen-en buitenland Stevens' faam hoog moeten houden. Staf, als vijfde uit de zevenkoppige bende moest frachten de in hem gestelde verwachtingen waar te maken. Ups and downs kenmerken op dit ogenblik reeds 57 jaar zijn ongemeen rijk gevulde loopbaan.

Moederlijke en vaderlijke aanmoedigingen en steun heeft hij onverdroten ontvangen van moeder en vader Theodoor.
Naar analogie met Theodoor kennen wij de man die deze maand op de rooster gelegd wordt als Stafke van den Do.

Met zijn gekende handvaardigheid had hij moeders rok reeds zeer snel uitgerafeld. Wanneer je leven aan een zijden draadje hangt, ga je best met een andere schuit scheep.

Melkfles, vuile luiers en fruitpap behoorden nu tot het verleden. Een lekkere pint bier, een broek met brede pijpen en traditionele "bretellen" en een stuk spek met rode kolen kwamen in de plaats.

Willen wij in het leven iets bereiken dan moeten wij spierkracht koppelen aan de nodige dosis gezond verdtand.

Zo versleet Staf zijn eerste broek met brede pijpen hier op onze Breen-donkse banken.

Ieder mens blijft een mens wiens boog niet altijd kan gespannen staan. Vakantietijd was ook voor Staf een tijd om zijn fantasie de vrije teugel te laten vieren. Dat hij meermaals enkele James Bond sprongen heeft moeten uitvoeren bewijst zeker en vast volgende anekdote :

Fluiten op de vingers, stampen met de voeten, en klappen in de handen was des avonds het kenmelodietje van vader Theodoor om samen met de kippen op stok te kruipen. Op zekere dag was Staf, leergierig als altijd, naar de deskundige uitleg aan het luisteren van de "Slinke", toenmalige Breendonkse wielervedette.

De Slinke en zijn stalen ros boeiden Staf zo geweldig dat hij het kenmelodietje totaal uit het oor verloren had. Eindelijk keerde Staf echter uit de rennerswereld eindelijk in Breendonk terug, en besepte toen dat het vijf vóór twaalf was.

Staf was de wanhoop nabij en als een "deus ex machina" viel zijn broer Torre daar uit de lucht. Torre die niets van de situatie afwist, werd op zeer diplomatische wijze door Staf als eerste de woning binnengeloodst. Naast een akelige stilte kreeg Torre echter het deksel op zijn neus in de vorm van een fikse slag van de man met de pook (rarara wie was dat ?)

Lachen is gezond maar werken brengt eten in de schapraai. Zo heeft Staf in zijn "Jugendjahren" menige blok netjes geschrobt en geklasseerd. Daar de babysitdienst slechts enkele jaren geleden hier in Breendonk ingevoerd werd, was Staf zelf verplicht de nodige deuntjes uit zijn mouw te schudden om zijn jongere broer en zuster de gelegenheid te geven in een minimum van tijd in dromenland te verzeilen.

Zoals de grond waar zij geboren werden enkel vruchten schonk dank zij hard en zwaar labeur, zo was ook het leven van zijn ouders. Niet gemakkelijk zal hij de helende handen vergeten van zijn moeder. Nu nog is hij dankbaar om de keiharde opvoeding die hij genoten heeft. Zelf de trainingen van Kessler en zijn paarswitte spelers kunnen niet vergeleken worden met de offers die Staf heeft moeten brengen in zijn jeugdijaren. De nadelen van deze opvoeding in dictatuurstijl is het feit dat men niet gemakkelijk verder springt dan zijn stok lang is, aldus Staf.

Telkens weer doorbreken mensen oude grenzen, zoeken nieuwe zonnen, worden blind van het licht, dat ze hebben gevonden, lopen verloren in een te grote ruimte, tasten met hun handen en stem in de eindeloosheid, zonder gelaat, zonder ogen, willen-kunnen-zoeken en vinden. Zo ook zocht Staf en...wie zoekt die vindt. Samen met Jef van den Beuckelaer, Louis Tiersens, Filemon van Koolbroek, Frans de Koninck en last but not least Frans van Hoof, stampten zij letterlijk en figuurlijk een "jazzke" uit de grond.

Onmiddellijk verwierf Staf naam en faam als drummer, Zonder lange haren en extravagante kleding en songs, hebben zij menig tangoke en walske uit hun stem, gitaar, orgel en drum geschud. Niettegenstaande de nodige coaching ontbrak, liepen de kontrakten als water naar de zee binnen. Kom met je duizend gitaren, kom en doe je verhalen....

Op zon- en feestdagen wist Staf dus pertinent goed waarop hij moest kloppen om de nodige nikkels te laten rinkelen. Spijtig genoeg schijnt niet elke dag de zon. Bijgevolg verplaatste hij zijn leerterrein van Breendonk naar Mechelen waar hij de leergangen volgde aan de "Melaan"

om later als...metaalbewerker, jawel als metaalbewerker de nodige nikkel te kunnen construeren voor een eventueel vrouwtje en kinderen.

Op aanraden van zijn zuster heeft hij het ruwe metaal echter vaarwel gezegd om met borstel en verf de meest verhakkelde rolluiken, deuren en ramen naar het verleden te schilderen.

Onder de hoede en vleugels van kunstschilder Prosper De Troyer heeft Staf werkelijk het neusje van de zalm gezien en gesmaakt op gebied van kunstcreaties.

Dikwijls klinken onze woorden hol, klinken er geen daden door en blijven wij ter plaatse trappelen. Met weinig geblaat volgde Staf dan nog 3 jaren Akademie te Mechelen, hetgeen hem heelwat wol opleverde. Op aanraden van kunstschilder De Troyer, voor wie hij nu nog steeds chapeau zegt, is hij dan voor eigen rekening beginnen te werken.

Met borstel, "papplank", ladder en verf op de fiets reed hij door sneeuw, regen, zon en wind van klant tot klant. Hopelijk heeft Staf niet teveel zwarte sneeuw zien vliegen in de onmenselijke omstandigheden waarin hij moest werken.

In die periode verbruikte hij eens 2300 kg verf om de zusters te Mechelen in een nieuw kleedje te steken, enfin hun kostschool "Coloma".

Staf kan moeilijk begrijpen hoe het mogelijk is dat onze Breendonkse mensen zo weinig feeling hebben om te ondergaan, te waarderen en te begrijpen. Nog onontgonnen gebied, waar blijven onze jeugdige Breendonkse pioniers om samen met Staf dit braakliggend terrein tot een weelderige tuin te boetseren?

Staf était trop fragile pour rester seul. Vanuit zichzelf ging hij op zoek, op zoek naar een ander. Tussen zovele vreemde gezichten koos hij er één, om er het leven mee te delen, nietwaar Yvonne. In 1935 is Staf met zijn Yvonne in een enig mooi bootje gestapt. "Staf en Yvonne ontvang deze ring in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Amen". Deze "Amen" was voor hen een nieuw begin om het samen tof te maken in het leven. Vadertje Staat houdt echter geen rekening met jonge harten die à fond van elkaar trachten te genieten. Wereldoorlog II plaatste Staf met beide voeten op de koude oorlogsgrond. Na in 1938 een eerste maal gemobiliseerd te zijn, echter maar voor enkele dagen, werd hij in 1939 opnieuw opgeroepen, om ver weg van vrouwtje Yvonne, en ontelbare vrienden op vreemde bodem te strijden voor vrijheid en voor recht.

Na in Vremde ontgroend te zijn, werd hij overgebracht naar Veerle totdat de oorlog uitbrak. 28 maal heeft hij samen met Jan van de Wieter de afstap Veerle-Breendonk gedaan. De liefde kent immers geen grenzen. Wanneer de Duitse bezetter echter voorgoed de neus aan het Belgische venster stak, kon Staf niet meer door de mazen van het net blijven glippen.

Reeds op 18 mei 1940 werd hij in quarantaine geplaatst. 18 mei betekende voor Staf het begin van zijn oorlogsweg die weldra getransformeerd werd in een lijdensweg, lijdensweg die Staf naar een kamp in Duitsland, Altengrabau, bracht.

In het kamp werd hij voor de eerste maal geconfronteerd met het probleem van de honger en de ellende in al haar vormen.

Neergeveld door een ziekte kreeg hij de toelating om in augustus van dat zelfde jaar naar vrouwtje Yvonne terug te gaan. Gelukkig voor Staf lieten de Duitsers toch nog eenmaal hun hart en niet hun verstand spreken.

Na regen komt zonneschijn. De oorlogsellende was nog maar juist V.V.T. of nieuwe problemen rezen aan de horizon.

De dagen zijn kort, de avonden lang. Thuis is het warm en intiem. Echter als schilder kon je niet veel koren op de molen doen. Op aanraden van een vriend-krijgsgevangene raapte Staf al zijn moed en geld bijeen en schafte zich een rouwkapel aan, juist na de oorlog. Staf was echter eveneens van mening dat elke gemeente met standing aan zijn "schakels" een waar-dige uitvaart moest bezorgen. Onze mensen werden echter nog steeds naar hun laatste rustplaats gevoerd in een zeer primitief karretje. Op aandringen van Jan van Camp verving Staf het nu al bekende lijkkarretje door een luxueuze lijkwagen. Van schilder naar "handelaar in lijken" is wel een grote sprong, een sprong in het onbekende.

Vooraf bij het "inkasten" van mensen die het tijdelijke met het eeuwige hebben verwisseld, heeft hij meerdere sentimentele neigingen moeten overwinnen. Alle begin is moeilijk en doorbijten was voor Staf zeker geen ijdel woord.

Daar een lijkwagen en rouwkapel niet renderend genoeg zijn op een gemeente van ongeveer 3.000 inwoners, werkt hij op dit ogenblik samen met de begra-fenisonderneming Goossens uit Willebroek.

Tussen borstel en verf hanteren, ongelukkigen naar hun laatste rustplaats brengen, vond hij nog de tijd om twee flinke kinderen een levenskans te geven. Zoon Eddy heeft op dit ogenblik een zeer bloeiende "draperieën" winkel in Sint Amands, terwijl Isidoor de zaak van Staf heeft overgenomen, links laten liggen, recht door rijden.

Op dit ogenblik heeft Staf reeds lang de kaatshandschoen verwisseld voor een lekker kaartje en bijhorende pint.

Door zijn beroep als schilder ontdekte de mens Staf Stevens het schone in het leven, het schone in ieder van ons.

Nu hij in statige zwarte toga ons leed deelt, ervaart hij de broosheid van elk bestaan.

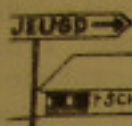
Staf Stevens een man die dieper durft kijken dan de oppervlakte, een man die de diepte van elk mensenleven tracht te peilen.

Staf Stevens een man die doorheen lijden en beproevingen en vreugden blijft geloven in de mogelijkheid van een zinvol bestaan voor ieder mens

Staf en Yvonne, in naam van heel schakellezend Breendonk, SCHOL EN NOG VEEL GELUKKIGE JAREN.

Jan Van Doorslaer.

N.B. De geest is gewillig, maar het vlees is zwak. Juli met zon, zee en een helder blauwe hemel is gevaarlijk om in een volkomen zomerslaap te vallen. Langs deze weg bied ik aan alle Schakelfans, de Schakelredactie en in het bijzonder aan de familie Stevens mijn verontschuldigen aan in verband met het ontbreken van het maandelijks portretje in het vorige nummer. Mag ik er Schakellezend Breendonk op attent maken dat de Schakelredactie vorige maand in het geheel NIET in gebreke is geblèven. Ikzelf klop dus deemoedig 3 X mea culpa. Van mijn kant beloof ik dat zulke kapitale fouten in de toekomst niet meer zullen voorvallen.

DAGKLAPPER

J U L I 1972

- Zo 16 - Deze dagklapper vangen we aan met een diefstal. In een dansgelegenheid te Breendonk, gelegen aan de autobaan Brussel-Antwerpen, werden enkele kostbare apparaten ontvreemd, zoals een dia-projector, een automatische bandopnemer en ander elektrisch en elektronisch gereedschap dat men aanwendt bij de jongste technieken in dancings.
- Rond 19 uur vertrokken aan 't Schuur 35 personen voor een vakantieverblijf naar Martell. Uit een folder opgesteld door de inrichters (Jeugdtehuis 't Schuur), lichten we : "Als één van de schoonste en wildste hoge dalen van Zuid-Tirol, biedt het (Martell) een rijke keuze aan wandelingen, bergtochten en klimpartijen". Pastoor Michiels zou later met de wagen vertrekken om op dezelfde plaats een korte vakantie door te brengen en tevens om op te treden als aalmoezenier van deze Breendonkse vakantiekolonie.
- Ma 17 - Dit keer is het geen leugen, maar de volle waarheid. Zaterdag 1.1. vergaderde in het lokaal de Breendonkse club der grote leugenaars. Een exclusieve bond, waartoe alleen grote leugenaars - eigenlijk meester-leugenaars - worden toegelaten. Iets als een selecte orde van de kousenband dus. Kandidaatleden moeten minstens één patrijs hebben doodgeschoten met een rijs.
- Di 18 - In een broeierige hitte vinden we het een reusachtige oplossing van de Buisseretlaan een speelstraat te maken. We zouden graag de automobilisten toch aanmanen hun snelheid in deze straat te beperken tot het strikte minimum en "op stap" door de speelstraat te willen rijden.
- Wo 19 - Breendonk ontsnapte als het ware aan een orkaan. Precies vanaf Willebroek en dan verder richting Antwerpen brak een ware zondvloed los. Sommige straten stonden blank. Bij ons viel geen druppel water. Ofschoon we wel een verfrissing konden gebruiken.
- D 20 - In de Pullaarstraat, nabij de Temse baan moet er vandaag zeker iets gebeurd zijn. Van uit de verte zagen we een grote volkstoe-loop. Het fijne ervan konden we maar niet bemachtigen. Zou er soms een ooievaar aan café "De Ooievaar" geland zijn ?

Vr 21 - In het Handelsblad (van de Standaard-groep) lasen we onder de titel "Breendonk zoekt 5,5 ha te verwerven voor sportcentrum" het volgende (wij nemen de integrale tekst hier over) : Bij de bouw van een sportcentrum te Breendonk willen de verantwoordelijke autoriteiten zoveel mogelijk rekening houden met de wensen van de jeugd. Om die wensen te kennen werd een enquête verricht. Uit die resultaten zullen praktische beslissingen volgen in verband met het centrum.

Men hoopt het sportcomplex te vestigen aan de Cyriel Verscheeve-straat, tussen deze straat en de Schaafstraat, Moorstraat enz. Het gemeentebestuur heeft echter degelijk rekening gehouden met eventuele misnoegden. Er zal aan geen enkele bouwgrond worden geraakt. Er is alleen een oprit van ongeveer 9 meter voorzien in de C. Verschaevestraat. Alle andere gronden zijn achtergelegen gronden waar geen bouwgelegenheid voorzien is. Het perceel heeft een oppervlakte van ongeveer 5,5 ha en zal in de nabije toekomst verworven worden door het gemeentebestuur.

Het bestuur zou die gronden in der minne willen verwerven, aan de hand van een schattingsverslag. Bij dit perceel zijn 19 eigenaars betrokken.

Men voorziet er een voetbalterrein, volleybal- en basketbal-uitrusting en een ontspanningsplaats voor bejaarden." Tot zover Het Handelsblad.

- Vermits vandaag de Nationale Feestdag wordt gevierd, is het ook de beurt aan de Oudstrijders hun jaarlijkse bijeenkomst te houden. Zij doen dat, samen met hun echtgenote, in hun vergaderlokaal, waar zij onder meer vergast worden op een smakelijk etentje.

Za 22 - Wie in het Dorp de Buisseretlaan voorbijrijdt heeft ondertussen al opgemerkt dat men een aanvang heeft genomen met het slopen van het huis naast C. Van Ranst. Naar het schijnt zou daar een nieuwe woonst komen, wat meteen een parel bij is aan de reeds rijke kroon van de Buisseretlaan. Zodat we niet langer de naam "Struieke" en "Kappellewgske" willen horen, hé Giljom.

- Michel verschoot zich bijna een floeren aap toen hij tot zijn grote verwondering vaststelde dat de grote klok in de kerk alle dienst weigerde. Niet moeilijk, toen hij boven ging kijken, vond onze brave Michel de klepel van de klok diep tussen de ribben van het hoogste kerkgewelf.

Zo 23 - Vandaag past het wel even de plaatsvervangende pastoor in de bloempjes te zetten. Hij is voor vele jongens, oud-léerlingen van het O.L. Vrouwcollege van Boom, geen onbekende. Zij hebben daar de heer Van Huffelen gekend als directeur. Voor deze tijdelijke parochieherder nemen wij graag onze hoed af omdat hij op dergelijke uitstekende wijze zich van zijn taak heeft gekweten. Langs deze weg willen wij hem dan ook in naam van de hele parochiegemeenschap danken.

- Wv 25 = Vandaag begint men volop aan het afbreken van de bovengrondse telefoonleidingen in de Maarstraat. Stilaan zullen alle telefoon-
draden verdwijnen, zodat het gedaan zal zijn met de onmogelijke
toeren die sommige bewoners uit deze straat hebben moeten doen
om bij minderig veer de draden van elkaar te krijgen, zodat ze
terug op een normale manier konden telefoneren.
- Vr 28 = De 30 reizigers van Martell zijn terug in 't Schuur gearriveerd,
de ene al wat bruiner dan de andere. Naar wat belangrijker is :
zij hebben allen een eergezonde vakantie achter de rug, en dat wil
heel wat meer zeggen dan een fijn gebrande tint.
- Minder gezellig ging het eraan toe op de autoweg Brussel-Antwerpen,
waar ter hoogte van de verkeerslichten een zoveelste aanrijding
gebeurde. Twee personenwagens knotsten met zoveel geweld tegen
elkaar dat het blik en het glas meters in de ronde vloog. De vrij
ernstig gekwetste personen werden naar het hospitaal van Willebroek
overgebracht.
- Za 29 = Onze sympathieke medewerker, George Schellemans, gaf vandaag het
ja-woord aan de lieve Diane Van Doorslaer. Vanzelfsprekend
wensen we hen een behouden huwelijksvaart toe en...een tros
schakelaartjes.
- Mevr. Verheyden uit de Jan Hammeneckerstraat had vandaag een
eigenaardig ongeluk voor. Toen ze de auto in de garage wilde
plaatsen, was ze waarschijnlijk even verstrooid want ze reed
met auto en al dwars door de achtermuur van de garage, de hovingen
in. Gelukkig bleef het hier bij steffelijke schade en heel wat
schrik.
- Zo 30 = 't Zijn lappen, een heel stuk van de namiddag geen elektriciteit
seg. Kort na de middag viel alle stroom immers uit en het euvel
was pas omstreeks 15,30 uur verholpen.

AUGUSTUS 1972

- Di 1 = Het goede weer blijft aanhouden, zodat de kans groot is dat we
een goede maand augustus tegemoet gaan. Laat ons in alle geval
het beste verhoppen.
- Wo 2 = Een nieuwe wolkbreuk in Antwerpen en omgeving zorgt ervoor dat
het hele verkeer overhoop ligt. De nieuwe Kennedytunnel is door de
hevige stortregens een zwembassin geworden en dus moet alles wat
op vier wielen belt nog maar eens de goede oude konijnenpijp
door. Tot groot verdriet van iedereen die op zijn bus wacht.

- Vr 4 - De tweede dag dat er op de buslijn Brussel-Antwerpen een nieuwe chauffeur is, wordt er een en ander door de passagiers beleefd. 's Morgens weigeren de deuren van de autobus gewoon open te gaan en de bel klinkt evenmin. Ongeveer drie kwartier wordt er op een nieuwe bus gewacht ter hoogte van de garage Van Mol te Londerzeel. In de namiddag is er dan herrie met deze nieuwe bus. De hele weg van de Veurt bleef namelijk de toeter gaan. Zodat de chauffeur blijkbaar bijna in een vlaag van zelfverbijstering zijn beide handen heeft kapotgetrokken aan de elektrische leiding van de klaxon.
- Za 5 - Aangespoord door de knalprestaties van de goede ouwe taale Gaston Roelants op de Heizel, organiseerde de kultuurraad een nieuwe aflevering van de fietstochten doorheen de gemeente. Wel geteld drie moedige fietsers kwamen opdagen. Een troost : uitgesteld is nog niet verloren. Maar waar blijven de meer dan tweehonderd fietsers die we eens door onze Breendonkse straten zagen toeren ???
- Zo 6 - Onze nationale Eddy Merckx, wie dacht u anders, eindigde te Gap weeral eens als eerste. Natuurlijk bedoelen we hier als eerste Belg. Van een teleurstelling gesproken. Diezelfde dag wint onze Breendonkse Tuur Van de Vijver zijn tweede wedstrijd bij de beroeprenners. Proficiat Ture.
- Ma 7 - We waren het echt vergeten. In Willebroek was het kermis en daarom was het gisteravond in Breendonk zo stillekes.
- Bi 8 - Heel mannelijk en sportminnend Breendonk trekt in dichte drommen naar Willebroek om er tot hun groot spijt te zien hoe Tuur Van de Vijver met een zucht zijn derde palm verliest.
- Wo 9 - In de Breendonkstraat gebeurt er een aanrijding tussen een zware vrachtwagen een een bromfietser. Natuurlijk is er de brommende persoon, Caluwaerts Jozef uit Londerzeel-St. Jozef het ergst aan toe. Met zware verwondingen werd hij in het hospitaal te Willebroek opgenomen.
- Do 10 - Terwijl onze gepensioneerden vandaag hun zoveelste uitstap doen, ditmaal naar de Kempen, kunnen wij in het Handelsblad van gisteren lezen : "Te Breendonk zullen aan de Vredelaan 23 sociale woningen worden gebouwd door de Nationale Maatschappij voor Huisvesting. In een brief aan senator De Clercq van Willebroek bevestigt minister De Saeger dat uit de inlichtingen blijkt dat de raad van beheer van de Nationale Maatschappij voor Huisvesting, in zijn zitting van 18 juli de gevraagde toelating heeft kunnen verlenen en dat de aanbesteding van de woningen zeer kortelings zal geschieden. Wat de wegenis in deze wijk betreft is het ontwerp door de aangeduide ontwerper neergelegd en kan binnen een paar maanden tot de aanbesteding worden overgegaan".